

Zjevení Janovo 21,1–2 „A viděl jsem nové nebe a novou zemi, neboť první nebe a první země pominuly a moře již vůbec nebylo. A viděl jsem od Boha z nebe sestupovat svaté město, nový Jeruzalém, krásný jako nevěsta ozdobená pro svého ženicha.“

Bible končí poselstvím o nové zemi: „A viděl jsem nové nebe a novou zemi, neboť první nebe a první země pominuly a moře již vůbec nebylo. A viděl jsem od Boha z nebe sestupovat svaté město, nový Jeruzalém, krásný jako nevěsta ozdobená pro svého ženicha“ (Zj 21,1–2). Slova o nebi v knize Zjevení uzavírají celou lidskou historii, která začala lidským hříchem. Tehdy člověk ztratil bezprostřední blízkost Boha i rajske prostředí. Konec Bible se však opět vrací k původnímu plánu, aby člověk opět žil v prostředí nebe.

Naděje na novou zemi se prolíná Starým i Novým Zákonem. (Iz 65,17; Sk 3,20–21) Hrdinové víry v průběhu lidských dějin žili s touto nadějí. Tato naděje byla tak silná, že se zde na zemi cítili jako cizinci, kteří putují domů. (Žid 11,9–10.13.16)

Bůh měl smysl pro krásu, když tvořil naši zemi, kde na začátku vše bylo dokonalé. Se stejným citem připravuje i novou zemi. Až skončí všechno zlo, bude tato země domovem pro spasené. „Co oko nevidělo a ucho neslyšelo, co ani člověku na mysl nepřišlo, připravil Bůh těm, kdo ho milují.“ (1. Kor 2,9)

Nebude tam pláč, bolest, nemoc ani smrt. (Zj 21,4; Iz 33,24; 35,5–6) Na nové zemi nebude existovat žádná forma nebezpečí, násilí a bezpráví, ani v přírodě ani mezi lidmi. (Iz 11,6; 60,18; 65,22) Lidé budou žít věčně s Bohem. (Iz 66,22) Nová země bude šťastným místem plným radosti pro Boha i Jeho lid: „A slyšel jsem veliký hlas od trůnu: „Hle, příbytek Boží uprostřed lidí, Bůh bude přebývat mezi nimi a oni budou jeho lid; on sám, jejich Bůh, bude s nimi““. (Zj 21,3)

Nová země je připravena pro ty, kteří o to stojí, kteří nebudují nebeský ráj už teď na zemi, ale ukládají svůj poklad u Boha v nebi. (Mat 6,19–21) Tak jako nelze sloužit Bohu i majetku (Mat 6,24), tak si nelze užívat bezbolestně a bez utrpení života na této hříšné zemi a zároveň mít naději na věčný život na nové zemi. (Luk 6,20–26) Všechna sebezapření, ztráty a újmy, tichost a pokora Ježíšových následovníků budou bohatě odměněna. (Mat 5,3–10) I kdybychom získali všechno na tomto světě, k čemu nám to je, když zemřeme v beznaději? (Mat 10,39; Mat 16,25–26) Ježíš nám připravil domov, místo, o které jsme neměli nikdy přijít. Jen stěžl se dá tento domov popsat lidskými slovy. Život na nové zemi stojí za všechny ztráty v tomto časném životě!

Zjevení Janovo 21,1–2 „A viděl jsem nové nebe a novou zemi, neboť první nebe a první země pominuly a moře již vůbec nebylo. A viděl jsem od Boha z nebe sestupovat svaté město, nový Jeruzalém, krásný jako nevěsta ozdobená pro svého ženicha.“

Bible končí poselstvím o nové zemi: „A viděl jsem nové nebe a novou zemi, neboť první nebe a první země pominuly a moře již vůbec nebylo. A viděl jsem od Boha z nebe sestupovat svaté město, nový Jeruzalém, krásný jako nevěsta ozdobená pro svého ženicha“ (Zj 21,1–2). Slova o nebi v knize Zjevení uzavírají celou lidskou historii, která začala lidským hříchem. Tehdy člověk ztratil bezprostřední blízkost Boha i rajske prostředí. Konec Bible se však opět vrací k původnímu plánu, aby člověk opět žil v prostředí nebe.

Naděje na novou zemi se prolíná Starým i Novým Zákonem. (Iz 65,17; Sk 3,20–21) Hrdinové víry v průběhu lidských dějin žili s touto nadějí. Tato naděje byla tak silná, že se zde na zemi cítili jako cizinci, kteří putují domů. (Žid 11,9–10.13.16)

Bůh měl smysl pro krásu, když tvořil naši zemi, kde na začátku vše bylo dokonalé. Se stejným citem připravuje i novou zemi. Až skončí všechno zlo, bude tato země domovem pro spasené. „Co oko nevidělo a ucho neslyšelo, co ani člověku na mysl nepřišlo, připravil Bůh těm, kdo ho milují.“ (1. Kor 2,9)

Nebude tam pláč, bolest, nemoc ani smrt. (Zj 21,4; Iz 33,24; 35,5–6) Na nové zemi nebude existovat žádná forma nebezpečí, násilí a bezpráví, ani v přírodě ani mezi lidmi. (Iz 11,6; 60,18; 65,22) Lidé budou žít věčně s Bohem. (Iz 66,22) Nová země bude šťastným místem plným radosti pro Boha i Jeho lid: „A slyšel jsem veliký hlas od trůnu: „Hle, příbytek Boží uprostřed lidí, Bůh bude přebývat mezi nimi a oni budou jeho lid; on sám, jejich Bůh, bude s nimi““. (Zj 21,3)

Nová země je připravena pro ty, kteří o to stojí, kteří nebudují nebeský ráj už teď na zemi, ale ukládají svůj poklad u Boha v nebi. (Mat 6,19–21) Tak jako nelze sloužit Bohu i majetku (Mat 6,24), tak si nelze užívat bezbolestně a bez utrpení života na této hříšné zemi a zároveň mít naději na věčný život na nové zemi. (Luk 6,20–26) Všechna sebezapření, ztráty a újmy, tichost a pokora Ježíšových následovníků budou bohatě odměněna. (Mat 5,3–10) I kdybychom získali všechno na tomto světě, k čemu nám to je, když zemřeme v beznaději? (Mat 10,39; Mat 16,25–26) Ježíš nám připravil domov, místo, o které jsme neměli nikdy přijít. Jen stěžl se dá tento domov popsat lidskými slovy. Život na nové zemi stojí za všechny ztráty v tomto časném životě!